ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Έντονη παρουσία γυναικών στην πολιτική

ΠΟΛΛΕΣ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΙΝΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Άν έλεγαν στή Σμελάϊν Πάνκχαρστ, τήν πρωτοπόρο τών Άγγλίδων φεμινιστριών πρίν 60 χρόνια, ότι κάποια μέρα μιά γυναίκα θά έτοιμαζόταν νά κατακτήσει τό άξίωμα τοῦ πρωθυπουργοῦ, σίγουρα δέν θά τό πίστευε. Καί όμως, σή μερα, ή Μάργκαρετ Θάτσερ, ήγέτις τών Άγγλων Τόρηδων καί πρωθυπουργός τῆς «σκιώδους κυβέρνησης» τών Συντηρητικών φαίνεται πώς θά έπιβάλει μία σιδηρή ήττα στούς Έργατικούς τοῦ Κάλλαχαν άν γίνουν πρόωρες έκλογές. Εἴτε τό πετύχει ή θάτσερ εἴτε όχι παραμένει τό γεγονός ότι οἱ γυναῖκες πάρα πολύ κάνουν τή μαζική εἰσοδό τους στήν εὐρωπαϊκή πολιτική ζωή, μέ μία «κλιμάκωση» πού θά ἔκανε εὐτυχισμένες τίς μιλιτάντες σουφραζέττες, ἔστω καί ἄν ἀφήνει ἀδιάφορες, ἄν ὄχι ἀδύσπιστες, τίς σημερινές φεμινίστριες, πού μερικές φορές ἀσκοῦν ἀκόμη καί ἀντίθετη στάση.

Ὁ ἀριθμός τῶν γυναικῶν μέ ὑπουργικά ἀξιώματα συνεχίζει νά μεγαλώνει. Οἱ κυρίες ὑπουργίνες στήν Εὐρώπη δέν μετριοῦνται πιά οὔτε στά δάκτυλα τῶν δύο χεριῶν. Ἄν ἡ Ἰταλίδα Τίνα Ἀνσέλμι, δραστήρια καί ἀξιοσέβαστη ἡγέτις τοῦ ὑπουργεί ου ἐργασίας, εἶναι ἡ πρώτη καί μέχρι τώρα μοναδική ἐκπρόσωπος τοῦ ὡραίου φύλου στήν ἰταλική κυβέρνηση, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι οἱ Ἰταλίδες εἶναι λιγότερο χειραφετημένες ἀπό τίς Γαλλίδες, τίς Ἀγγλίδες ἤ τίς Σουηδέζες, ὅσον ἀφορᾶ στήν πολιτική. Στήν Ἰταλία ὑπάρχουν 54 βουλευτίνες καί 576 βουλευτές, πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι τό ποσοστό τους εἶναι μεγαλύτερο ἀπό τῆς Γαλλίας, ὅπου ὑπάρχουν μόνον ἐννιά γυναῖκες στά 490 μέλη τῆς Ἐθνοσυνέλευσης, ἤ τῆς Γερμανίας, ὅπου ἀπό τούς 518 βουλευτές μόνον 39 ἀνήκουν στό ὡραῖο—τρόπος τοῦ λέγειν—φύλο. Τέλος, ἄν ρίξουμε μιά ματιά στόν τομέα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης. Οἱ 4.000 Ἰταλίδες πού ἔχουν ἐκλεγεῖ στά δ.σ. ἀξιώματα, ἀποτελοῦν ἕνα ἀδιαμφισβήτητο ρεκόρ σ' ὁλόκληρο τήν Εὐρώπη.

Τή στιγμή αὐτή, τό ρεκόρ σέ γυναῖκες ὑπουργοὺς ἀνήκει στή Σουηδία, ὅπου ὁ νέος πρωθυπουργός Θόρμπιερν Φέλλντιν διώρισε πέντε, μετά τή νίκη τοῦ περασμένου Νοέμβρη, σέ μιά κυβέρνηση πού περιλαμβάνει 15 ἄνδρες. Ἔτσι, ἔχουμε τήν τέλεια ἀναλογία μιᾶς γυναίκας γιά κάθε τρεῖς ἄνδρες. Ἀξίζει νά σημειώσουμε ὅτι στά προηγούμενα 44 χρόνια, πού κυβέρνησαν οἱ σοσιαλδημοκράτες, μόνον ὀκτώ γυναῖκες πληρόσασαν τούς μοχλούς τῆς ἐξουσίας.

«Γιά χιλιάδες χρόνια—γράφει ὁ Γάλλος πρόεδρος Ζισκάρ ντ' Ἐσταίν στό πολιτικό του δοκίμιο πού κυκλοφόρησε πρόσφατα μέ τόν τίτλο «Γαλλική Δημοκρατία» — ἡ κατώτερη θέση τῆς γυναίκας ἐδικαιολογεῖτο νά ὀφείλεται στή φύση. Σήμερα, ἔχοντας χάσει σιγά—σιγά τίς οἰκονομικές καί ἰδεολογικές αἰτιολογήσεις της, ἡ διάκριση αὐτή φαίνεται ἁπλᾶ καί μόνον σάν ἀδικία». Γιά νά μείνει πιστός στίς δηλώσεις του αὐτές, ὁ Ζισκάρ διάλεξε τρεῖς γυναῖκες γιά ἰσάριθμα κυβερνητικά ἀξιώματα: τή Σιμόν Βάϊλ στό ὑπουργεῖο Ὑγείας, τή Φρανσουάζ Ζιρού (πρόκειται γιά ψευδώνυμο, τό πραγματικό της ὄνομα εἶναι Ἀτζιγιάντ Κουρντιμπί ὁ πατέρας της ἦταν Τοῦρκος) στό ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καί τήν Ἀλίς Σωνιέ—Σεϊτέ στό ὑπουργεῖο Ἀνώτατης Ἐκπαίδευσης. Τό παράξενο εἶναι ὅτι ἐνῶ ἡ δημοτικότητα τοῦ Ζισκάρ βρίσκεται σέ πτώση καί ἡ ἐπανεκλογή του στό ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας θεωρεῖται ἀμφίβολη ἀπό τούς ἐγκυρότερους πολιτικούς παρατηρητές, οἱ τρεῖς γυναῖκες τῆς κυβέρνησή του ἀπολαμβάνουν μενάλη δημοτικότητα.

Στή Γερμανία, ὁ καγκελλάριος Χέλμουτ Σμίτ, μετά τή δύσκολη νίκη του στίς πρόσφατες ἐκλογές, διώρισε δυο «κυρίες ὑπουργούς». Πρόκειται γιά τήν Ἀντζε Χοῦπερ, πρώην δημοσιογράφο καί πρώην ἐκφωνήτρια τῆς τηλεόρασης, στήν ὁποία ἔχει ἀνατεθεῖ τό ὑπουργεῖο Νεολαίας καί τή Μαρί Σλάϊ, μέχρι πρίν λίγα χρόνια καθηγήτρια σέ γυμνάσιο, στήν ὁποία δόθηκε ἕνα χαρτοφυλάκιο πού σύμφωνα μέ τήν παράδοση, ἀνήκει στούς ἄνδρες, ἐκείνο τῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας. Ὅσον γιά τήν Ἀγγλία (ἀπό τό πανόραμα τοῦ ἀγκλοσαξωνικοῦ κόσμου λείπουν οἱ ΗΠΑ, ὅπου ὁ Κάρτερ ἄρχισε νά τοποθετῆ ἤδη πολλές γυναῖκες σέ θέσεις κλειδιά τῆς κυβέρνησής του) ἐκτός ἀπό τή Μάργκαρετ Θάτσε, πού ἤδη ἀναφέραμε, καί ἡ ὁποία κατέχει τή θέση τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Συντηρητικῶν, μέ πιθανότητες νά γίνει πρωθυπουργός, ἀρκεῖ νά θυμηθοῦμε τήν ἀρμητικώτατη καί ἐντυπωσιακή Μπάρμπαρα Κάστλ, παλιότερα ὑπουργό στήν κυβέρνηση Οὐίλσον καί τώρα «γκρίζα ἐξοχότητα» τῶν Ἐργατικῶν. Ἀναφέρουμε, τέλος, τήν Σίρλεϋ Οὐίλλιαμς, 46 ἐτῶν, σήμερα, ὑπουργό Παιδείας καί Ἐπιστημῶν.

Μιά παρατήρηση ξεπηδᾶει σχεδόν αὐθόρμητα: Ἔστω καί ἄν ἡ Σουηδία, ἡ Γαλλία, καί ἡ Γερμανία, ἔχουν περισσότερες ὑπουργίνες δύο χῶρες πού ἔχουν ἀπό μία μόνο ἐκπρόσωπο τῆς νέας αὐτῆς κατηγορίας — ἡ Ἀγγλία καί ἡ Ἰταλία — εἶναι ἑκεῖνες πού ὑστερέχουν σημαντικά, ἀφοῦ στήν Ἀγγλία ὑπάρχει μιά πιθανή πρωθυπουργός καί στήν Ἰταλία ἀπό ἄλλα δημόσια ἀξιώματα οἱ γυναῖκες ἔχουν κάνει εἰσβολή. «Τό γεγονός ὅτι πολλές γυναῖκες ἔχουν θέση στήν τοπική αὐτοδιοίκηση — ὑποστηρίζει ἡ Τίνα Ἀνσέλμι — σημαίνει ὅτι θά πρέπει νά εἶναι ἀρκετά μεγάλος ὁ ἀριθμός τῶν γυναικῶν πού εἶναι διατεθειμένες νά κάνουν πολιτική καρριέρα καί ἱκανές νά φτάσουν στά ὑψηλότερα κυβερνητικά ἀξιώματα.

Μερικοί — καί φυσικά πρόκειται γιά ἄντρες — ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ἐκλογή τόσων γυναικῶν ἀποτελεῖ καθαρό ἀπορτουνισμό, ἕναν ἐλιγμό γιά νά σταματήσουν οἱ φεμινίστριες τό θόρυβο πού προκαλοῦν μέ τίς πολιτικές τους διεκδικήσεις. Μιά πρόχειρη ὅμως ἐξέταση τῶν γυναικῶν πού κατέχουν ὑπουργικό ἀξίωμα στήν Εὐρώπη, μιά πρόχειρη μελέτη τῶν προσόντων καί τῶν πιθανῶν ἐλαττωμάτων τους, ἀποδείχνει ὅτι οἱ κατηγορίες εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμες. Στήν Ἰταλία, ἡ Ἀνσέλμι, 49 χρόνων, ἀντάρτισσα στά χρόνια τοῦ Μουσσολίνι, καί συνδικαλίστρια ἔχει τήν ἐκτίμηση ἀκόμη καί τῶν σημερινῶν της «ἀντιπάλων», δηλαδή τῶν συνδικαλιστῶν, οἱ ὁποῖοι τήν θαυμάζουν γιά τήν ἀντοχή της στή δουλειά ἀλλά καί γιά τήν ὑπομονή της καί τή μεθοδικότητα πού ἀποτελεῖ τοπικό χαρακτηριστικό τῶν γυναικῶν. Ἡ Ἀλίς Σωνιέ—Σεϊτέ, 50 χρόνων, ἀντιμετώπισε θαυμάσια τήν ἐπικίνδυνη φοιτητική «ἀνταρσία» τοῦ περασμένου Ἀπρίλη πού πολλοί τή θεωροῦσαν σάν ξεκίνημα ἑνός νέου 1968. Εἶναι ἀκούραστη, γύρω στίς ἕξη τό πρωί ἀκουμπάει τό χαρτοφυλακά της στό μαρμάρινο τραπεζί τοῦ γραφείου της πολλές φορές δουλεύει μέχρι τά μεσάνυχτα καί στή συνέχεια ἐπιστρέφει στό μικρό διαμέρισμα ὅπου κατοικεῖ ἀπό τότε πού ἔμεινε χήρα.

Ἡ Κάρεν Σέντερ 48 χρόνων εἶναι μιά ἀπό τίς πέντε γυναῖκες ὑπουργοὺς πού ὁ Σουηδός πρωθυπουργός Φέλλντιν διώρισε μετά τήν ἐντυπωσιακή νίκη του τό περασμένο Σεπτέμβρη σέ βάρος τοῦ Ὄλαφ Πάλμε. Ἀπό τίς γυναῖκες ὑπουργοὺς τῆς Εὐρώπης, αὐτή κατέχει τή σημαντικώτερη ἴσως θέση, ἔστω καί ἄν ὄχι τόσο «ἐκρηκτική», ὅπως εἶναι τό ὑπουργεῖο Ἐργασίας πού ἀνατέθηκε στήν Ἰταλίδα Ἀνσέλμι. Ἡ Κάρεν Σέντερ εἶναι ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, μέ πλήρη καί ὁλοκληρωτική εὐθύνη σ' αὐτό τόν κυβερνητικό τομέα. Ὁ πρωθυπουργός ἀσχολεῖται προσωπικά μέ ζητήματα πού ἔχουν σχέση μέ τά ἐξωτερικά θέματα καί τήν οἰκονομία καί ποτέ δέν ἦταν εἰδικός στήν ἐξωτερική πολιτική. Τό παραδέχεται, δείχνοντας ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη καί παραχωρώντας ἐλευθερία δράσης στή Σέντερ.

«Ὅλες μας εἴμαστε ὑποχρεωμένες νά δουλεύουμε περισσότερο ἀπό τούς ἄντρες» λέει ἡ Σιμόν Βάϊλ πρώην δικαστίνα». «Τά σφάλματα μιᾶς γυναίκας δέν ξεχνιοῦνται ποτέ ἀπό ἕνα προϊστάμενο ἤ ὑφιστάμενό της. Ἡ γυναίκα ἀκόμη καί σήμερα δέν μπορεῖ νά γλυτώσει ἀπό μιά ὁρισμένη φήμη ἐπιπολαιότητας καί ἐλαχίστης ἐπιβολῆς. «Οἱ γυναῖκες — λέει ἀπό τήν πλευρά της ἡ Φρανσουάζ Ζιρού πρώην διευθύντρια τοῦ γνωστοῦ περιοδικοῦ «Λ' Ἐξπρές» θά πετύχουν τήν ἀπόλυτη ἰσότητα μέ τούς ἄνδρες ὅταν θά μποροῦν νά παραχωροῦν στόν ἑαυτό τους μερικές στιγμές διασκέδασης, ὅταν δέν θά εἶναι πιά ὑποχρεωμένες νά ἀποτελοῦν ἀντιπαθητικές «πρῶτες μαθήτριες τῆς τάξης» γιά νά πετύχουν σημαντικά ἀξιώματα».

Γιά τίς φεμινίστριες, ἡ προσπάθεια πού κάνουν οἱ ὑπουργίνες νά προσαρμοστοῦν σ' ἕνα κόσμο, πού σύμφωνα μέ τήν παράδοση, ἀνήκει στούς ἄνδρες ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος προδοσίας μιά ἐγκατάλειψη τῶν ἀληθινῶν ἀγώνων γιά τή χειραφέτηση τῶν γυναικῶν. «Ἡ ἀλήθεια εἶναι — λέει ἡ Φρανσουάζ Ζιρού — ὅτι ὅσο περισσότερο οἱ ἴδιες εἶναι ἀνατρεπτικές, μέ τόσο περισσότερη προσοχή θά πρέπει νά ἐκφράζωνται. Ὁ δικός μου φεμινισμός δέν εἶναι ἕνας πόλεμος ἐναντίον τῶν ἀντρῶν, οὔτε ὑποστηρίζω τήν ἐξομοίωση ἀντρῶν καί γυναικῶν καταργώντας τήν ὑπέροχη διαφορά πού ὑπάρχει. Ὁ φεμινισμός μου σημαίνει ἁπλούστατα μιά πολιτική γιά ὅλους, ἐπειδή ὅλοι μας, ἄνδρες καί γυναῖκες, βρισκόμαστε στό ἴδιο καράβι». Ἕνα καράβι στό ὁποῖο οἱ ὑπουργίνες ἔχουν ἤδη ἀνεβεῖ ἐνῶ πολλές — πάρα πολλές — φεμινίστριες — ἀρνιοῦνται ἀκόμη καί νά πλησιάσουν.

Ανατολια
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΤΟΙΧΟΥ
Θέλετε νά ντύσετε τούς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ σας, τοῦ γραφείου σας, τοῦ καταστήματός σας μέ τίς καλύτερες Εὐρωπαϊκές ταπετσαρίες τοίχου, καί στήν τιμή τῶν 70 δρχ. τό μέτρο; Τότε, γιά ἄμεση ἐξυπηρέτηση καί ὡραῖα καταμέτρηση τηλεφωνήσατε:
ΠΑΤΡΑ: τηλ. 270.462
(Μαιζῶνος καί Γούναρη)
Χ. Ἀσημακόπουλος & Σία

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ
ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ-ΕΚΘΕΣΗ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΘΕΜΑ: Ἀναμνήσεις μου ἀπό τό καρναβάλι.
ΌΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: 1-15 ἐτῶν, 1-5 ἔργα μέ εἰδικό τίτλο, ὄνομα, ἐπώνυμο, διεύθυνση, ἡλικία.
ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΕΡΓΩΝ ΜΕΧΡΙ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ 5ος ΟΡΟΦΟΣ - ΩΡΑ 9-12 καί 7-8.
ΩΡΑ ΩΡΑ ΩΡΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΜΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ 7—2—77
θά δοθῆ στό ΒΙΛΛΥ—ΠΑΡΚ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ
ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ
ΜΕ ΤΟΝ
ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ
ΤΗΝ
ΕΛΕΝΗ ΒΙΤΑΛΗ
καί ἄλλους Καλλιτέχνες
Προσκλήσεις στά γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Βότση 42
ΤΗΛΕΦ. 278-866 (Καθημερινῶς 10—1)

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΓΙΑΤΙ
ΣΑΝ
ΠΟΥΛΑΜΕ ΣΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
1-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Πολλές Πολλές ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
καί πληρωμή μέ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΙ - ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 58 τηλ: 279.251 "SERVICE" 271.419
πρῶτοι στίς πωλήσεις πάντα πρῶτοι στή τεχνική ἐξυπηρέτηση
καί μή ξεχνᾶτε ὅτι: ΕΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐμεῖς καί τά παιδιά μας

Τί πρέπει νά ξέρουν οἱ γονεῖς

Μελέτη τοῦ κ. ΑΘ. ΧΟΝΔΡΑΛΗ

Δ'

Ὑπάρχει ἀκόμη ἡ ἀνάγκη ἐπικρατήσεως, ἐπιβολῆς, ἤ κυριαρχίας: Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη νά ἐπικρατήσουν, νά ἐπιβληθοῦν καί κυριαρχήσουν πάνω στούς ἄλλους. Ἔτσι βλέπομε ἀνθρώπους ν' ἀγωνίζωνται χρόνια καί χρόνια, γιά νά κερδίσουν μια θέση, ἀπό τήν ὁποία, νά μποροῦν νά ἀσκοῦν μία ἐξουσία. Ἀγωνίζονται π.χ. νά γίνουν προϊστάμενοι στήν ὑπηρεσία τους ἤ νά διακριθοῦν στό ἐπάγγελμά τους. Τό κίνητρο, ἐδῶ δέν εἶναι τά χρήματα τουλάχιστο τίς περισσότερες φορές. Ἀγωνίζονται ν' ἀποκτήσουν φήμη, ἀναγνώριση καί κοινωνική προβολή. Νά ἐπιβάλουν τίς ἀπόψεις τους καί γενικά νά πείσουν τούς ἄλλους ἀλλά καί τόν ἑαυτό τους ὅτι ἔχουν μία ἀξία.

Ὁ καλός προϊστάμενος ὁ καλός οἰκογενειάρχης καί ὁ ἐκπαιδευτικός πρέπει νά λαμβάνει ὑπ' ὄψη του τήν ἀνάγκη αὐτή τῶν ἀνθρώπων, τούς ὁποίους καθ' οἱονδήποτε τρόπο ἐξουσιάζει καί νά παρέχει εὐκαιρίες γιά ἱκανοποίηση. Τό συναίσθημα τῆς αὐτοαξίας ὅμως δέν προάγεται, ὅταν σέ κάθε προσπάθεια τοῦ παιδιοῦ στό σπίτι ἤ στό σχολεῖο νά πεῖ τή γνώμη του ἤ νά γίνει δεκτή μία ἀποψή του παίρνει ἀπαντήσεις, σάν αὐτές:

«Πάψε σύ», αὐτά πού λές εἶναι ἀνοησίες, «δέν σοῦ ζητήσαμε τή γνώμη» κλπ. Ἡ ἀνάγκη αὐτή δέν παρουσιάζεται μέ τήν αὐτή ἔνταση σέ ὅλα τά ἄτομα. Ἔτσι βλέπομε ἄλλα παιδιά ν' ἀγωνίζωνται στήν ὁμάδα νά ἐπικρατήσουν καί νά γίνωνται ἀρχηγοί, ἐνῶ ἄλλα νά ἀρκοῦνται στό ρόλο τῶν ἁπλῶν μελῶν.

Εἶναι καθῆκον γονέων καί δασκάλων νά κατανοοῦν τήν ἀνάγκη αὐτή καί νά παρέχουν εὐκαιρίες γιά ἱκανοποίηση.

Ἀνάγκη γιά ἐπιδοκιμασία (ἐνθάρρυνση). Κάθε ἄνθρωπος ἐπιζητεῖ τήν ἐπιδοκιμασία γιά μιά προσπάθεια τήν ὁποία κατέβαλε, γιά μιά πράξη του τήν ὁποία μέ κάποιον κόπο ἔκανε. Περισσότερο τά παιδιά ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τήν ἐνθάρρυνση καί τήν ἐπιδοκιμασία.

Γονεῖς καί δάσκαλοι ἄς μή σταματοῦμε μόνο στά σφάλματα τοῦ παιδιοῦ. Ἄς ἀρχίσουμε ἀπό τά καλά σημεῖα καί ἄς τά ἐξαίρουμε. Ὁδηγεῖται τό παιδί ἔτσι στήν αὐτοπεποίθηση. Ἡ ἀποθάρρυνση ἔχει ἀντίθετα ἀποτελέσματα, ὁδηγεῖ στήν ἀπογοήτευση, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐγκαταλείπει τό ἄτομο τήν προσπάθεια καί νά ἔχουμε ὄχι πρόοδο, ἀλλά ὀπισθοδρόμηση.

Καί γιά τούς μεγάλους ἡ ἐνθάρρυνση ἔχει σπουδαία σημασία. Ἄς πάρουμε ἕνα παράδειγμα, μία νοικοκυρά, ἡ ὁποία καταβάλλει πολύ κόπο, γιά νά ἑτοιμάσει ἕνα καλό φαγητό. Ἔρχονται αὐτά γιά τούς ὁποίους προορίζεται καί ἀντί νά βροῦν ἕναν καλό λόγο νά ἐπαινέσουν τήν προσπάθεια, ἐκδηλώνουν τήν ἀποστροφή τους. Ἀντιλαμβανόμαστε τά συναισθήματα, τά ὁποῖα πληγιάζουν τήν ψυχή τῆς γυναίκας.

Ἐμεῖς τήν ἐξετάζομε ἐδῶ τήν ἐνθάρρυνση σέ σχέση μέ τήν ἀγωγή.

Ἀναθέτομε στό μαθητή μία γραπτή ἐργασία καί κατά τή διόρθωση θέλομε νά ἐπιστήσουμε τήν προσοχή τοῦ παιδιοῦ σέ ὁρισμένα σημεῖα:

Νά οἱ δύο τρόποι:

Ἔλα δῶ, Σπῦρο. Ἄνοιξε τά μάτια σου νά δεῖς τά χάλια σου. Τόσες φορές σοῦ ἔχω διορθώσει τά ἴδια σφάλματα καί ἐξακολουθεῖς νά τά ἐπαναλαμβάνεις. Τίποτε δέν ἔκανες, εἶσαι ἀδιόρθωτος, εἶσαι... ἕνα σωρό εἶσαι..., πάρε τό γραπτό σου καί χάσου ἀπό τά μάτια μου.

Εἶναι δυνατό ὁ Σπῦρος νά μήν ἀνταποκρίνεται στίς ὑψηλές ἀπαιτήσεις τοῦ διδασκάλου ἤ καί τοῦ γονέα, ὅμως δέν εἶναι σωστό νά ταπεινώνουμε τό παιδί κατ' αὐτόν τόν τρόπο.

Καί ὁ ἄλλος τρόπος:

Σπῦρο, ἔκανες μιά καλή προσπάθεια, ἡ ἐργασία σου εἶναι ἀξιοπρόσεκτη. Ἔχεις ἀρκετά καλά σημεῖα (ἐξαίρομε τά σημεῖα, τά ὁποῖα ἔχουν κάποια ἀξία καί πάντα θά ὑπάρχουν τέτοια σημεῖα).

Θά ἤθελα ὅμως νά συζητήσουμε ὁρισμένα σημεῖα, πού δέν ἔχεις πολύ καλά τοποθετήσει, γιά νά μήν τά ἐπανλάβεις σέ μιά ἄλλη σου ἐργασία.

Τά παραδείγματα μιλάνε, νομίζουμε, μόνα τους καί δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό σχόλια. Τοῦτο μπορεῖ νά γενικευθεῖ σέ γενικώτερους τύπους συμπεριφορῶν, πού ἀναφέρονται στίς σχέσεις τοῦ παιδιοῦ μέ τό περιβάλλον. Τά παιδιά ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τήν ἐπιδοκιμασία, ἀπό τόν καλό λόγο. Ὁ δάσκαλος ἄς φροντίζει νά μή φεύγει, ἄν εἶναι δυνατό, μαθητής ἀπό τό σχολεῖο, χωρίς ν' ἀκούσει ἕναν ἐνθαρρυντικό λόγο, μιά ζεστή κουβέντα. Τήν ἔχει τόσο ἀνάγκη.

Τούς ἀδύνατους ἄς φροντίζει νά ἐρωτᾶ τά εὐκολώτερα, γιά νά μπορέσει νά δώσει σωστή ἀπάντηση καί νά αἰσθανθεῖ τήν ἱκανοποίηση τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ δασκάλου.

Βέβαια, δέν ἐννοοῦμε νά λέμε συνεχῶς μπράβο. Ὅταν αὐτό γίνεται μέ τή σχετική φειδώ καί ἐκεῖ πού πρέπει, ἀποτελεῖ ἄριστο διεγερτικό μέσο γιά παραπέρα προσπάθεια.

Ὅταν οἱ γονεῖς πάψουν νά ἀσκοῦν τήν «σύστηρὰν» τους ἐξουσία, ὅταν πάψουν νά κατηγοροῦν καί κριτικάρουν τά ἔργα τῶν παιδιῶν τους, νά διαπομπεύουν — καί αὐτό γίνεται πολλές φορές — τά παιδιά γιά τά σφάλματά τους, τότε καί αὐτά σταματοῦν τήν ἀμυνά τους. Ἔρχονται πλησιέστερα πρός αὐτούς, τούς ἀνοίγουν τίς καρδιές τους, ἀνταλλάσσουν ἰδέες, γνώμες καί ἐντυπώσεις καί ζητοῦν συμβουλές, τίς ὁποῖες ἀκολουθοῦν εὐκολώτερα. Σταματᾶ ὁ αἰώνιος πόλεμος ἀνάμεσα σέ μᾶς τούς μεγάλους καί στό παιδί καί γενικά πετυχαίνομε περισσότερα καί πιό οὐσιαστικά ἀπ' ὅσα μέ τίς ἄλλες μεθόδους. Πόση ἀξία ἔχει ἡ ἐνθάρρυνση μᾶς τό δείχνει μία ἔρευνα, πού ἔγινε στίς ΗΠΑ.

Ὁ ψυχολόγος HURLOCK ἐ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977 ΩΡΑ 9.30' Μ.Μ.
ΘΑ ΔΟΘΗ ΣΤΟ LIDO
Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ-ΧΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΩΝ
Ἐπειδή ὁ χαρός τῶν Αἰτωλοακαρνάνων ἀποτελεῖ κοσμικόν γεγονός διά τήν πόλιν τῶν Πατρῶν, λόγῳ περιορισμοῦ τῶν προσκλήσεων καί πρός ἀποφυγήν παραπόνων, παρακαλοῦμεν θερμῶς τούς Αἰτωλοακαρνάνας καί τούς ἐκ Πατρῶν φίλους των, νά σπεύσωσι μέχρι καί 10 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. διά τήν παραλαβήν των προσκλήσεών των ἐκ τῶν κάτωθι:
1ον) ΣΤ. ΓΚΟΥΣΤΑΝ & ΛΑΜΠΡΟΝ ΡΕΝΤΖΗΝ: Κατάστημα ΕΕΕ, Μαιζῶνος 90
2ον) ΚΩΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κατάστημα Λαϊκῆς Τέχνης Ἀγ. Νικολάου 2
3ον) ΑΘΑΝ. ΤΣΑΓΓΑΝΟΝ: Ἔμπορον Ἑρμοῦ 36 καί τόν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. ΝΙΚ. ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΝ
(Ἐκ τοῦ Συλλόγου)

ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ
ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
καί μέχρι τήν Καθαρά Δευτέρα 21 Φεβρουαρίου
ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ ΜΕ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
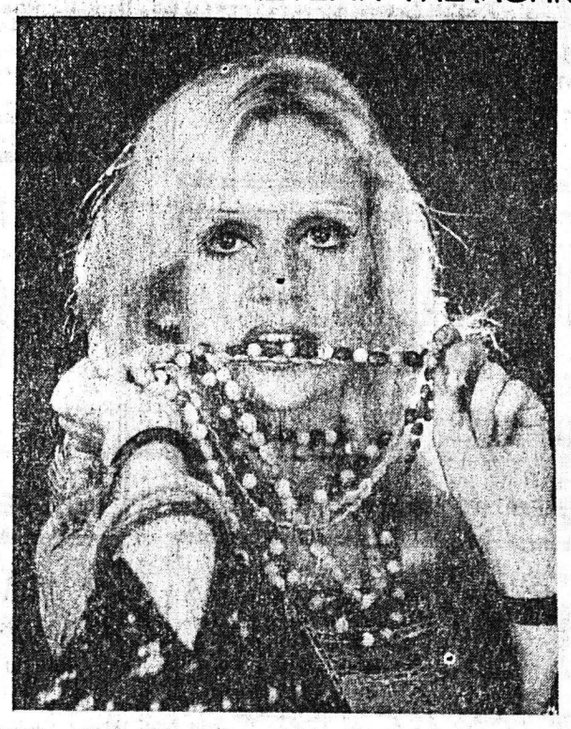
ΛΟΥΙΖΑ ΜΕΛΙΝΤΑ
ΜΑΡΙΝΑ
ΘΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Ὁ σολίστ τοῦ μπουζουκιοῦ
ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ
μέ τή 10μελῆ ὀρχήστρα τους
Ἐξασφαλίσατε ἐγκαίρως τραπέζι
ΤΗΛΕΦ. 324-830
Τό κέντρον ἀναλαμβάνει χορούς καί συνεστιάσεις